

Cidden İnsan İsmi İle Yaşarmış

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Ekim 2023

Saklı ve haklı bir rengi var dualarımın: tutuşan sessizliğe ikramım iken acılarım içimi açamadığım kadar tutunurken sevgiye ve işte ihtişamı yalnızlığın: kor hücrelerimde kök hücresinde sevginin kök saldıgım sözcüklere düşkünlüğüm...

Hak hukuk tanımazken insanoğlu Hakkın izinde yalnızlığın perçemine değen karın gizinde o saklı tutulası mecra ve zaman mekân tanımadığım doğa üstü bir sevda tasarladığı kadar kainat kayıp bir gölgeden de medet ummadığım kadar varsın gölge edilsin seslenişime.

Gün cebbar güneş yanık kokuyor.

Sözcüklerse kutsalım en başta Kutsal Kitabın izinde şehrin dinmeyen sisinde zemherilerde yaşayan bir canlı gibi donsam da dona kalsam da sona kalsam da İlahi Ateşin her kıvılcımı eşlik ettiği kadar ferî yüreğimin gövdemdeki kasıtlı yaralar yamalı yüreğimin kabul gördüğü kadar koruyorum sessizliğimi.

Bir dua.

Bir duvar iken üstüme yığılan.

Duvağı kalemin dilaltı şiirlerimden arda kalan.

Arsız ve soytarı rüzgâr.

Dilim damağım kuruduğu kadar asla geri dönmeyeceğim bir yolda yandaş acılarda yoldaş iklimde sevdanın semazeni varlığımla dikiyorum söküklerini bilinmez.

Meçhul bir rota addedilse de yaşam.

Meddücezrinde ölümün küfemde saklı hüznün daha da büyüyeceğini bile bile saklı tutuyorum isteklerimi ki kabul görmenin verdiği hükümle kabul ettiğim kadar kederimi nazlı bir kuşun kafesinde

seken kör kurşunların himayesinde hali hazırda yaşıyor ve ayakta kalabilmenin verdiği huzurla barış sunuyorum evrene.

Zeytin dalı uzattığım.

Zemherilerde bir yanıp bir sönen ışığın gücünde buluyorum kendimi ve gecenin fendine yenik sözcüklerin külünde yeniden doğacak bir şiir olarak belliyorum hayatı:

Bir kazanım.

Belki de kayıp addedilen.

Bir tasarım.

Taslak bildiğim hayallerimden hareketle ve hararetle örüyorum kaderimi.

Göğün melun kuşu.

Yerin dalkavuşu.

Sözcüklerin verdiği huzuru ta içime çekerken.

Duymasa da ruhu acıların tutanaklara geçiriyorum tutkularımı:

Şiar edindiğim üç mefhumla kazanıyorum hayatımı bol keseden sevdiğim kadar bana geri dönen huzurun indinde koşar adımlarla kesiyorum sözcüklerimin hesabını.

Bir ederim varsa eğer.

Bir de atar damarım hayaller pompalarken.

Bir x-rey cihazı iken belleğim.

Alt bilincimde saklı hatıralarım ve gömdüğüm şüheda mazim.

Eylemlerden önce düşüncenin gücü ve tahayyül ettiğimden de öte gerçek kılınan hayallerim ve ideallerim.

Semiren bir duygu bazen içimi kemiren adını koyamadığım ve içimde kalan utku ufkumu hedefleyip de ayaklarımın yerden kesildiği.

Kuş gibi hafıflerken ve de.

Vicdanımın sesine binaen elimden geldiği kadar uzatıp da sevgimi ve sarnıcımlı ve sözcüklerin sarkacını sadece uyuyorum ritmine iç sesimin.

Bazen nabzını alamadığım düşler görüyorum bazen önümü göremeyip adeta kendi içimde boğuluyorum.

Ben olmanın anlamı elbette kâinatta ve Rabbimde saklı.

Sadakam gönülden sandukam tahtadan ve kor acıların bir köze dönüştüğü külümse sıcak bense hala aynıyım hali hazırda annesinin küçük ve mahzun kızı.

Gül olmanın bedelini ödüyorum ve cidden insan ismi ile yaşarmış...

Demenin de akabinde bir iyelik eki ile adımı koyan babama rahmet okuyorum:

Kimine göre Gül.

Kimine göre Gülüm.

Ve sadece üç yaşında iken ebediyete intikal eden halamın ismi ile de eşlik ediyorum kendime ve kaderime:

Yıldız Halam ve her nedense düşük olan yıldızım.

Kuyruğum kopsa bile şair gibi kırıyorum ruhumu.

Gözlemlediğimden de öte özlemimi duyduklarım var andığım kadar sevgiyle yüreğimi burkanların isyanı

iken saklı olan içimde ve:
İçtimada olan güneşe göz kırpyorum çünkü ben sevdalı bir Yıldızım.
Semiren ışığım.
Dibini aydınlatan mum değil...
Mum gibi eridiğim hiç değil.
Bir mumya belki de donup kaldığım geçtiğimiz yüzyılda takılı kaldığım.
Freud'a göre çocukluğumu hali hazırda unutamadığım ve için için çocuk kaldığım.
Bin yaşında bir çocuğum.
Ufkumda saklı iken s/onsuzluğun ruhu.
Tutulan nutkuma sirayet eden bir tutku.
Yaralarımın yamaladığım onca şiir kaleme aldıklarım da değil sadece alt belleğimde saklı iken fikrime denk düşen zikir.
Ben bir dervişin ruhunu taşıdığım kadar derdime derman yalnızlığın da tütsüsünde kâh soluyorum kâh sönüyorum kâh yeniden doğup evreni aydınlatıyorum.
Neferi olmaksızın bilinmez ve evet, ben meçhul bir gezegenim artık kaç bin ışık yılı uzağında isem kendimin.
Feri olmaksızın aşkın ve evet, ben müzmin bir aşığım bedensel ihtiyaçlarını umursamayan ve çocukluğumdan beri kendimi açlıkla terbiye ettiğim kadar muhtaç iken sevgiye ve işte şiar edindiğim İlahi Aşkın her zerresi ile büyüyen devasa bir bulutum belki de...
Ya da göç vakti yaklaşan bir kuş.
Belki kuğu.
Belki çirkin ördek yavrusu.
Ya da başını kuma gören bir devekuşu hiç değil hörgücü sevgi olan bir deve midir de muadilim müdahil edildiğim sonsuzluğun her zerrisinde nasıl da nasıl da tapıyorum yüce Rabbime.
Beylik değil benim hüznüm.
Biçare addedilsem de mecalimi dermanımı veren Huda.
Aciz değilim insan ikliminde.
Ama kifayetsiz bir canlı Allah katında.
Büyüyen sevgim ve umudum.
Büyütemediğim de bir çocuk saklı iken içimde.
Ve son bir yılı aşkın zamandır annemin annesi zaafı ölü bir güvercin ve işte ulağı olduğum umudun ve anneme duyduğum sevginin inhisarında annemin de bana duyduğu ihtiyaç ve güven çerçevesinde ben sadece ve sadece Rabbime odaklıyım iki cihanda da aziz olmanın hayalidir içimde seken o nida ya da sessizlik ve üstüme geçirdiğim cübbe ki cüssem ne ki kalantör gölgelerin ve zalim yüreklerin nezdinde.
Adağım.
Kimine göre sevdiğim kadar içine saplandığım batağın...
İndinde.
Ya da şeytana okuduğum lanetin de ötesinde.
Masum kalmanın da ikamesi ve idamesi iken çocuk kalbimde zikrime sadık fikrime alışık derviş

yüreğimle sekiyorum ve bir koşu sevip geliyorum.

Kendim olmanın da verdiği hüküm ile Rabbime anbean daha da yaklaştığım ve işte sevgiye zimmetli varlığım ile andığım kadar Rabbime telaşla yaşadığım ne ki talaş dökülü iken yürüdüğüm zeminde...

Bir o kadar kalem-kakan varlığım ile kalemimin izinde yıkılmaz kale duvarlarına müptela sonsuzluğun ve sessizliğin ve yalnızlığın da müdavimiyim elbet tek servetim tek ziynetim iken gaipten gelen sevgime eşlik eden coşkunun ateşinde izini sürüyorum kendimin kabul görsem de görmesem de cihanda ben iki âlemde de aziz olmaya talibim elbet yüce Rabbimin izniyle...